

въ църквата Св. Пр. Илия изобразява и кипарисови дървета. Неговите майстори тъй лесно нѣма да ги представятъ, ако не сж проучили и не сж открили, че въ старо време въ Севлиево е расло това дърво. Запитанъ нашъ виденъ естествовикъ г. Б. Ахтаровъ съ писмо отъ 1 септемврий 1941 г. ни съобщава следното:

„Хипотезата за произхода на думата „Севлиево“ отъ турското название на кипариса: Севлия, Селвия, Селви, е доста интересна и заслужава внимание и, мисли, този въпросъ щѣше да добие своето окончателно разрешение, ако *кипарисътъ* (*Cupressus sempervirens*) се е намиралъ сега или въ миналото, даже и като културно растение, въ околността на гр. Севлиево. Отъ досегашните данни, обаче, на ботаническата наука е известно, че това растение се срѣща само въ медитеранската областъ — източната частъ на тази областъ въ неговия естественъ ареалъ, а въ западната частъ на сжщата и въ субмедитеранската областъ — като културно декоративно растение. Къмъ последната се отнася и нашето Гръко-Тракийско поле и крайбрежната ивица на Черно море, поради което сжщото вирѣе доста добре въ Ст. Загора, Карлово, Нова Загора, Сливенъ, Харманлии, Варна и др. Въ Северна България, вънъ отъ тѣсната крайбрѣжна ивица, не се наблюдава, освенъ въ парка на двореца „Евксиноградъ“. Изглежда, да не може да издържи студенитѣ сев. източни вѣтрове презъ зимата. Сравнение между тополитѣ (кавацитѣ) и кипариса мжчно може да стане, понеже сж много отдалечени по напрага и прилика. Кипарисътъ се отнася къмъ иглолистнитѣ растения“.

Василь Шановъ — туркологъ София, ми даде следните сведения за наименованието на града:

„За наименованието на гр. Севлиево ето какво трѣбва да се знае:

Севлиево е побългарено название на турското име *Селвиова*, което се състои отъ две думи *Севли* и *ова*. *Селви* е име прилагателно, образувано отъ персийското сжществително *серв* = кипарисъ (*Cuprés*) и наставка *и*, като вмѣсто *Серви* простолудното изговаря *Селви*, сир. кипарисовъ, а, о, и, или предметъ, който по своята форма прилича на кипарисъ. Обаче, турцитѣ както и българитѣ подъ думата *Селви* подразбиратъ самото дърво кипарисъ. Въ Костурско (Македония) въ една пѣсенъ за хубава и стройна мома, между другото, ето какво се казва:

Мършата (снагата) я имашъ
Кночка (тънка) кай (като) *Селвия*,
Я дай ми я мене,
Сполай да ти реча. . . .

Втората частъ на наименованието — думата *ова* значи поле, а дветѣ заедно — *Селвиова* = кипарисово поле, или по право поле, което (въ картата) прилича на кипарисъ. Че турцитѣ обичали да именуватъ нѣкои предмети съ огледъ на тѣхната форма,